

ת"פ 25334/05/10 - מדינת ישראל נגד יבגני קודריאבצב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 דצמבר 2014

ת"פ 25334-05-10 מדינת ישראל נ'

קודריאבצב

בפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יבגני קודריאבצב

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד מיטל סטי

הנאשם וב"כ עו"ד אפרת צרפתי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם שלפני הורשע עפ"י הודאתו בביצוע עבירות של אחזקת נכס חשוד כגנוב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [החוק], והחזקת מכשירי פריצה, עבירה לפי סעיף 409 לחוק, וכן בביצוע עבירה של התפרצות לבית מגורים כדי לבצע עבירה, עבירה לפי סעיף 406 (א) לחוק. זאת לאחר שביום 26.4.09 במהלך הבוקר התפרץ לבית מגורים. לאחר מכן, בשעות הצהריים, החזיק על גופו כרטיס השייך למלון דניאל, וברכבו החזיק שרשרת זהב עם תליון משובץ אבנים, מוסתר בתוך גרב, ולא יכול היה לתת הסבר מניח את הדעת שרכש את הפריטים כדיון. כמו כן, החזיק ברכב ערכה של שישה מפתחות מאולתרים, היכולים לשמש לפתיחת מנעולים במבנים ובכלי רכב.

כתב האישום בו הודה הנאשם תוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים. המאשימה הודיעה כי עמדתה למאסר בפועל, אך תהיה מוכנה לשוחח עם הסניגורית לאחר קבלת תסקיר והסניגורית חופשיה בטיעוניה.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר משירות המבחן. קצינת המבחן ציינה בתסקיר כי הנאשם נשוי ואב לשתי ילדות קטנות. הוא עובד כמנהל שיווק בעיתון. הוא עלה ארצה בגפו בשנת 2000 ועשה שירות צבאי חלקי. הוא ערק מהצבא עקב קשיים כלכליים ושחרר מצה"ל. לאחר מכן, עבד תקופה כשכיר, תקופה כעצמאי ולאחר מכן פשט את הרגל. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם הורשע בשנת 2012 בביצוע עבירות רכוש, בשנת 2009. נגזרו עליו 300 שעות של"צ, אך הנאשם לא ביצע אותם כראוי. הרקע לעבירות הן בתיק דנן, והן בתיק הקודם היה קשיים כלכליים ופרידה מחברה. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו והמעצרים בשני התיקים הציבו עבורו גבול מרתיע. מאז שנת 2009 אין לחובת הנאשם תיקים נוספים. קצינת המבחן באה בהמלצה שיקומית אך ציינה שאינה יכולה להמליץ על של"צ מאחר והנאשם לא ביצע כראוי את השל"צ בתיק הקודם, ואינה יכולה לשלב את הנאשם בטיפול, מאחר שאינו מעוניין בכך. לפיכך, לא ניתנה המלצה טיפולית אך צוין כי ההמלצה היא למאסר על תנאי וקנס, שכן עבודות שירות עשויות לפגוע במאמצי הנאשם לשיקום.

בדיון שהתקיים ביום 23.6.14 שוחחתי עם הנאשם וציינתי באוזניו כי לטעמי, בלא טיפול, לא יהיה מקום להקלה משמעותית. הנאשם הודיע במעמד זה כי יסכים לטיפול. לפיכך נשלח פעם נוספת לקבלת תסקיר משירות המבחן.

בתסקיר המשלים ציין שירות המבחן כי בינתיים השלים הנאשם את ביצוע צו השל"צ בתיק האחר. לא היתה התייחסות לנושא הטיפול, קצינת המבחן חזרה על מאמצי השיקום שעשה הנאשם והמליצה הפעם על של"צ בהיקף של 100 שעות, ביחד עם צו מבחן לשנה. שוב צוין כי עבודות שירות עשויות לפגוע במאמצי השיקום של הנאשם ונאמר כי לכל היותר, יש להטיל על הנאשם עבודות שירות לפרק זמן קצר.

הנאשם נשלח גם לממונה על עבודות השירות, וזאת נוכח עמדת המאשימה אשר ציינה כי ברף התחתון של עתירתה מצויות עבודות השירות. תחילה, נמצא הנאשם לא כשיר לעבודות שירות, מאחר שהתייצב ללא מסמכים רפואיים, למרות שנדרש לכך. עוד צוין כי הוא חסר מוטיבציה לבצע עבודות שירות, ומתקשה לשתף פעולה.

ביום 27.10.14 התקיים דיון נוסף בעניינו של הנאשם, אליו לא יכלה הסניגורית להגיע, מפאת מחלה. באותו מעמד שוחחתי עם הנאשם והבהרתי לו כי עליו לעשות מאמץ להימצא כשיר לעבודות שירות, והבהרתי לו את המשמעות שעשויה לנבוע מאי מציאתו ככשיר, אם אחליט שהעונש הראוי בתיק זה עשוי לכלול רכיב של מאסר בפועל. הנאשם אישר באוזני כי הבין את משמעות הדברים, ועל כן נשלח פעם נוספת לקבלת חוות דעת מהממונה על עבודות השירות. ביקשתי בהחלטה שהסניגורית, לאחר שתקבל את הפרוטוקול תשוחח עם הנאשם ותסביר לו את משמעות הדברים.

ביום 7.12.14 הגיעה חוות דעת נוספת מהממונה על עבודות השירות, ממנה עולה כי הנאשם כשיר מבחינה רפואית לבצע עבודות שירות, ללא כל מגבלה, אלא שבשל אי הסכמתו לרצות עבודות שירות בהתאם לתנאים שקבע הממונה, לא נמצא לו מקום השמה. בסופו של דבר ניתנה חוות דעת שלילית בעניינו.

שמעתי את טיעוני הצדדים ולא אחזור עליהם, מאחר שהם מפורטים בפרוטוקול לעיל. בתמצית, המאשימה סבורה כי המתחם המתאים לעבירות בתיק זה, בנסיבותיהן, הוא בין 12 חודשי מאסר בפועל, לבין 24 חודשי מאסר בפועל, וכי יש

מקום לחרוג מהמתחם בעניינו של נאשם זה נוכח השיקום שעבר, הבא לידי ביטוי בכך שלא היה מעורב בכל עבירה מאז שנת 2009. הסניגורית סבורה שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק במאסר על תנאי וקנס, בתוספת של"צ, אפילו בכמות כפולה מזו שהמליצה קצינת המבחן. לטענתה, הנאשם אמר לממונה על עבודות השירות כי אינו מעוניין לבצע עבודות שירות **בעת הזו** מאחר שהוא קרוב להשלמת לימודיו, אך במועד מאוחר יותר יהיה מוכן לבצע עבודות שירות.

גזירת הדין בהתאם לתיקון 113

עסקינן באירוע יחיד, הכולל מספר עבירות, וזאת לאור הצמידות בין המעשים המפורטים בכתב האישום וטיבם הקרוב. לפיכך, יקבע מתחם אחד. הערך החברתי שנפגע ממעשיו של הנאשם הוא השמירה על קניינו של הפרט, שמירה על בטחונו האישי של הפרט ושמירה על פרטיות הפרט. מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית עד גבוהה, מאחר שהנאשם התפרץ לבית מגורים. עפ"י כתב האישום לא עולה כי נטל עימו דבר, ולכן איני ממקמת את מידת הפגיעה במקום הגבוה ביותר. הנכסים החשודים כגנובים שנתפסו בידו חלקם בעלי ערך של ממש, וגם בשל כך קיימת פגיעה בערך המוגן. מדיניות הענישה בעבירות כגון אלה נעה בין מספר חודשי מאסר, שיכול וינשא בעבודות שירות, ועד מספר שנות מאסר.

יש להניח שקדם תכנון מסויים לביצוע העבירה. הנזק הפוטנציאלי מהמעשה הוא רב, שכן אילו פגש הנאשם את המתלונן בביתו, והדבר אינו בלתי אפשרי נוכח שעת ביצוע הפריצה, היה נגרם נזק רב בפועל, ולו הפגיעה הנפשית במתלונן שפוגע פורץ החודר לביתו. בפועל, הנזק הקונקרטי הוא ברמה בינונית, בשל הפגיעה בבעל הבית היודע שחדרו לביתו ולפרטיותו. אין להתעלם גם מכך שנמצאו אצל הנאשם נכסים החשודים כגנובים, וגם כלי פריצה. עפ"י שירות המבחן, הרקע לביצוע העבירות הוא מצוקה כלכלית.

בנסיבות הללו, אני קובעת מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר (רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל [16.3.14], וכן רע"פ 7683/14 פרלמן נ' מדינת ישראל [23.2.14]).

מיקום הנאשם בתוך המתחם:

לנאשם הרשעה קודמת שהיא בעבירות דומות (ניסיון התפרצות למקום מגורים וגניבה), שבוצעו בחודש מאי 2009 - כחודש לאחר העבירות במקרה שלפני. הוא הורשע בגינן בחודש מאי 2012.

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן ציבורי רב. עובדה זו נזקפת לזכותו. כמו כן, ניתן משקל מאוד משמעותי להליך השיקום שעבר הנאשם, העולה מתוך העובדה שמאז 2009 לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. הנאשם כיום עובד במקום קבוע, לומד ומקיים אורח חיים נורמטיבי. עוד נזקף לזכותו חלוף הזמן הרב מאז ביצוע המעשים, בפרט לאור העובדה שבמהלך כל הזמן שחלף לא ביצע עבירות נוספות. גם ההתחשבות בכך שהנאשם לא נשא בעבר בעונש מאסר מאחורי סורג ובריח מובילה לכך שיש להקל עימו, כמו גם ההתחשבות בהשפעת עונש כאמור על משפחתו - אשתו ושני ילדיו.

לאור אלה, יש מקום למקם את הנאשם בתחתית המתחם שקבעתי, קרי: 6 חודשי מאסר. אציין, כי לטעמי העונש עליו ממליץ שירות המבחן, שאינו כולל רכיב מאסר כלל בגין עבירת התפרצות לבית מגורים, בליווי עבירות נוספות, גם אם העבירות בוצעו לפני 5 שנים, הוא עונש מקל מידי. כידוע, בית המשפט נעזר בהמלצת שירות המבחן, אך אינו מחויב לה. בית המשפט שוקל שיקולים נוספים על אלה ששוקל שירות המבחן, שנגד עיניו עומד בעיקר השיקול השיקומי. במקרה שלפני יש חשיבות רבה גם למרכיב של הרתעת הרבים, ועבירה של התפרצות למקום מגורים חייבת לקבל מענה עונשי שישלח מסר ברור גם לציבור. לגבי הנאשם עצמו, נראה כי אין עוד צורך במסר הרתעתי בהתבסס על התנהגותו מאז האירוע, המלמדת כי למד את הלקח.

ברגיל, עונש מאסר של 6 חודשים היה נישא בעבודות שירות. גם בתיק דנן, בפרט נוכח מאפייניו המיוחדים של הנאשם שעשה שיקום ראוי לציין, היה מקום להסתפק בעבודות שירות. לפיכך, נעשו מאמצים בתיק זה, כאשר נשלח הנאשם פעמיים לממונה על עבודות השירות על מנת לבחון התאמתו. בין הפעם הראשונה לשנייה הבהרתי לנאשם בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים את המשמעות של אי ההימצאות ככשיר לבצע עבודות שירות, ועל כן ציינתי באוזניו כי עליו להמציא את המסמכים הנדרשים לממונה, וכן ציינתי כי אם ימשיך להציג בפני הממונה עמדה המלמדת על חוסר מוטיבציה לבצע עבודות שירות, עשוי הדבר להיות בעל משמעות קשה.

חרף האמור פנה הנאשם לממונה על עבודות השירות עם המסמכים הרפואיים הנדרשים, ועל כן נמצא כשיר מהטעמים הללו, אך המשיך להציג עמדה שנעדרת מוטיבציה לבצע עבודות שירות. שמעתי היום את דברי הסניגורית כי הנאשם ציין כי רק המועד הוא בעייתי, אלא שכפי יודעת הסניגורית היטב - נושא קביעת מועד תחילת עבודות השירות הוא עניין שצריך להיפרש בפני בית המשפט, אשר ישקול את הטעמים המובאים בעניין זה, ואם הממונה הגיע למסקנה שהנאשם מביע עמדה לפיה אינו מסכים לבצע עבודות שירות עפ"י התנאים שנקבעו, ככל הנראה היה באותה עמדה שהובעה גם אלמנט נוסף. הדבר מצער למידי, אך דומה - גם מהתרשמותי מהתנהלות הנאשם - כי המחשבה היתה שאם יועמד בית המשפט בפני עובדה מוגמרת לפיה לא ניתן להטיל על הנאשם מאסר שנישא בעבודות שירות "ידחוף" הדבר את בית המשפט לבחור להקל בעונש, עד כדי קבלת המלצת שירות המבחן. ואולם, כפי שהזרתי את הנאשם, זה אינו המצב. העונש הראוי לנאשם כולל רכיב של מאסר בפועל, ואילו נמצא כשיר ונכון לבצע עבודות שירות - זה היה העונש שהייתי מטילה. משהכשיל הנאשם את האפשרות הזו, בעמדה שהביע בפני הממונה בשתי הזדמנויות, לרבות לאחר שהבהרתי לו את הדברים והזרתי אותו מהתוצאה שעשויה להתרחש, אין מקום לשלוח אותו פעם נוספת לממונה ויש לגזור את דינו היום, כאשר רכיב המאסר ינשא מאחורי סורג ובריא.

נוכח מסקנתי זו, אקל על הנאשם ברכיב הכספי, על מנת לא להכות בכיסו במידה בלתי אפשרית.

אשר על כן, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בן 6 חודשים, אשר ינשא מאחורי סורג ובריא.

ב. מאסר בן 6 חודשים, אך הנאשם לא ישא עונש זה, אלא אם בתוך 3 שנים מסיום מאסרו יבצע עבירת

רכוש, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

- ג. פיצוי לבעל הבית שנפרץ בסך 500 ₪, אשר ישולם עד ליום 1.7.15.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3,000 ₪, לבל יעבור בתוך שנתיים מהיום עבירת רכוש. לא יחתום - יאסר למשך 7 ימים.
- ה. ניתן צו כללי למוצגים. ככל שנמצאו הבעלים של איזה מן הנכסים שנמצאו אצל הנאשם בגדר תיק זה - יוחזרו לבעלים.

עותק מההחלטה ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו תשע"ה, 16/12/2014 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נוכח כל מבחני הלכת שוורץ, ניתן עיכוב ביצוע. עיכוב הביצוע הוא עד ליום 27.1.15, ובאותו היום יתייבב הנאשם בבית המעצר "ניצן" עד לשעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, שברשותו תעודת זהות. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שב"ס בטלפון: 08-9787377.

עיכוב הביצוע כפוף לתנאים הבאים:

1. הנאשם יחתום על התחייבות עצמית בסך 7,000 ₪.
2. תיחתם ערבות צד ג' ע"י רעייתו של הנאשם, הגב' אינה קודריאבצב ת.ז. 309450633, ע"ס 2,500

עמוד 5

נא.

3. ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ נגד הנאשם והוא יפקיד את דרכונו, או יצהיר שאין בידו דרכון, וזאת עד ליום 17.12.14 בשעה 12:00 במשרדי היחידה החוקרת.

כל התנאים יבטיחו את התייצבותו של הנאשם לנשיאת עונשו, או לכל דיון עתידי בעניינו בתיק זה, בין בערכאה זו ובין בערכאה אחרת.

ניתנה והודעה היום כ"ד כסלו תשע"ה, 16/12/2014 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו , שופטת

הוקלד על ידי מרגלית לולו